

РЕШЕНИЕ

№ 1658

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Д СЪСТАВ, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Силвана Гълъбова

Членове: Георги Ст. Чехларов
Виктория Мингова

при участието на секретаря Илияна Ив. Коцева
като разгледа докладваното от Виктория Мингова Въззивно гражданско дело
№ 20231100504015 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

С Решение № 619 от 13.01.2023 г., постановено по гр. д. № 7816 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, 69 състав е осъден „ЗАД Б.В.И.Г.“, ЕИК **** да заплати на „Д.З.“ АД, ЕИК **** на основание чл. 411, изр. 2 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД сумата 314, 80 лева, представляваща незаплатено регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ за вреди на товарен автомобил марка „Мицубиши“, модел „Фузо Кантер“ с рег. № СВ **** ВТ, причинени от пътнотранспортно произшествие, настъпило на 30.03.2021 г. в гр. София и разходи за определянето му, за което е образувана ликвидационна преписка № 210819638, заедно със законната лихва от 15.02.2022 г. до погасяване на задължението, като е отхвърлен искът за горницата над уважения размер от 314, 80 лева до пълния предявен размер от 629,60 лева, като неоснователен.

С решението е осъден на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК „ЗАД Б.В.И.Г.“, ЕИК **** да заплати на „Д.З.“ АД, ЕИК **** разноски по производството в размер на 215 лева, съразмерно на уважения иск.

С решението е осъден на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК „Д.З.“ АД, ЕИК **** да заплати на „ЗАД Б.В.И.Г.“, ЕИК **** разноски по производството в размер на 265 лева, съразмерно на отхвърления иск.

В законоустановения срок по чл. 259, ал. 1 ГПК срещу решението в частта, с която предявеният срещу ответника иск е отхвърлен, е подадена

въззивна жалба от ищеца в първоинстанционното производство – „Д.З.“ АД, ЕИК ****, който го обжалва с оплаквания за неправилност. Излага, че единственият спорен между страните въпрос е за вината и приноса на водачите за настъпване на процесното ПТП. Поддържа, че неправилно районният съд приел, че е налице съпричиняване т.е. наличие на вина у водача на тежкотоварния автомобил, който не бил съобразил поведението си с разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП. Счита, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че водачът на л.а. „Сузуки“ с рег. № СВ **** КТ не пропуска, отнема предимството и реализира ПТП с товарен автомобил марка „Мицубиши“, модел „Фузо Кантер“ с рег. № СВ **** ВТ, застрахован при ищеца. Счита, че водачът на тежкотоварния автомобил не е бил длъжен да предполага, че предимството му ще бъде отнето. Поради това моли съда да отмени първоинстанционното решение в атакуваната част и вместо това да постанови друго, с което да уважи иска изцяло. Претендира разносните по делото за двете съдебни инстанции, вкл. юрисконсултско възнаграждение, съобразно изхода на спора.

Въззиваемата страни по жалбата на ищеца – „ЗАД Б.В.И.Г.“, ЕИК **** – ответник в първоинстанционното производство, с писмен отговор по реда на чл. 263, ал. 1 ГПК оспорва жалбата и моли съда да потвърди първоинстанционното решение в обжалваната част като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите, наведени с въззивната жалба, за наличието на пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на насрещните страни, приема следното:

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Съгласно чл. 269 ГПК, въззивният съд проверява правилността на първоинстанционното решение само в рамките на релевираните оплаквания, а служебно следва да ограничи проверката си само за валидност, допустимост на решението в обжалваната част и спазване на императивните норми на материалния закон (т. 1 на Тълкувателно решение № 1/09.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г., ОСГТК на ВКС).

Решението е валидно и допустимо в обжалваната част, постановено в рамките на правораздавателната власт на съдилищата по граждански дела и в съответствие с основанието и петитума на искането за съдебна защита. Настоящият състав намира, че при постановяване на решението не са нарушени императивни материалноправни норми.

Решението в частта, с която предявеният от ищеца „Д.З.“ АД иск е уважен, е влязло в сила като необжалвано.

Съгласно цитираната разпоредба на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася по правилността на фактическите и правни констатации само въз основа на въведените във въззивната жалба оплаквания, съответно проверява законосъобразността само на посочените процесуални действия и

обосноваността само на посочените фактически констатации на първоинстанционния съд, а относно правилността на първоинстанционното решение, е обвързан от посочените в жалбата пороци, които очертават и предметния обхват на въззивната проверка, По доводите в жалбата, въззивният съд намира следното:

Първоинстанционното производство е образувано по искова молба на „Д.З.“ АД, ЕИК **** срещу „ЗАД Б.В.И.Г.“, ЕИК ****, с която е предявен иск с правно основание чл. 411 КЗ за осъждане на ответника да му заплати сумата от общо 629, 60 лева, от които 614, 60 лева – платено застрахователно обезщетение и 15 лева – ликвидационни разноски по определянето му, представляваща регресна претенция по ликвидационна преписка № 210819638, заедно със законна лихва върху претендираната главница от датата на исквата молба до окончателно изплащане на вземането. Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско“ е настъпило събитие – ПТП от 30.03.2021 г., в причинна връзка с което са причинени вреди на застрахования при него автомобил- т.а. „Мицубиши“, мод. „Фузо Кантер“ с рег. № СВ **** ВТ . Поддържа, че вредите са на стойност 614, 60 лева, в който размер е изплатил застрахователно обезщетение, както и че са сторени разноски за определянето на обезщетението в размер на 15 лева. Твърди, че ответникът е застраховател по валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на делинквента, поради което в полза на ищеца възникнало регресно вземане срещу него за платеното обезщетение и ликвидационните разноски. Твърди, че след покана ответникът не е погасил регресния дълг. Претендира разноски.

Ответникът ЗАД „Б.В.И.Г.“ оспорва исковете, като поддържа, че ПТП не е настъпило по вина на застрахования при него водач. Оспорва механизма на произшествието, като релевира и възражение за съпричиняване от водача на застрахования в ищцовото дружество автомобил. Претендира разноски по производството.

С приетия по делото доклад, без възражения на страните, са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване, а и се подкрепят от събраните по делото доказателства, следните обстоятелства: че на посочените в исквата молба дата и място, между МПС, застраховано при ищеца по застраховка „Каско“, и МПС, застраховано при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, е реализирано ПТП, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 614, 60 лева, че ликвидационните разноски по щетата са в размер на 15 лв., както и че ответникът е получил регресна покана с всички необходими документи на 31.08.2021 г.

Спорният между страните въпрос, във връзка с който са наведени доводи във въззивната жалба, касае механизма на процесното ПТП – по какъв начин и по чия вина е настъпило събитието, въз основа на което се претендира и регресното вземане, съответно основателно ли е възражението за съпричиняване, направено от ответника.

Механизмът на процесното ПТП се установява от показанията на

свидетелите Н.С. (управлявал застрахования при ищеца автомобил при настъпване на ПТП), от показанията на свидетеля Е.И.Ц. (управлявала застрахования по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника автомобил), от двустранния протокол за ПТП, подписан от водачите на участващите в ПТП автомобили, от уведомлението за щета и от приетото заключение на вещото лице по допуснатата автотехническа експертиза, неоспорена от страните, която съдът кредитира като обективно и компетентно дадена.

Обстоятелствата, отразени в протокола за ПТП и уведомлението за щета, са следните: на 30.03.2021 г. около 13.30 часа л.а. „Сузуки“ с рег. № СВ **** КТ се движи в локалното платно на Околовръстен път в посока към бул. „Симеоновско шосе“ в района на пътна връзка между Околовръстен път и локалното платно на Околовръстен път, при което водачът не пропуска и реализира ПТП с попътно движещ се отляво и извършващ маневра за смяна на лентите за движение – от Околовръстен път към локално платно на околовръстен път т.а. „Мицубиши Фузо Кантер“ с рег. № СВ **** ВТ, застрахован при ищеца.

Въззивният съд посочва, че двустранният констативен протокол представлява частен свидетелстващ документ, който не се ползва с материална доказателствена сила. Подписаният от участниците в ПТП двустранен констативен протокол се ползва с доказателствена сила относно удостоверените с него факти, неизгодни за авторите му. В частта относно вината протоколът има характера на диспозитивен, а не на свидетелстващ документ, доколкото в тази част не се констатира наличието на факт или факти, а се отразява субективното отношение на автора на изявлението към настъпилия резултат.

От показанията на свидетеля Е.И.Ц. (управлявала застрахования по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника автомобил) се установява, че на процесната дата се е движела от кръговото на Симеоново посока магазин „Икеа“ в локалното платно. Свидетелят посочва, че движейки се в дясната лента на локалното платно видяла бус, който, движейки се в лявата лента, рязко завил в дясно и я ударил.

От показанията на свидетеля Н.С. (управлявал застрахования при ищеца автомобил при настъпване на ПТП) се установява, че на процесната дата е пътувал по южната тангента в посока от кв. Драгалевци към кв. Симеоново. Преди разклона подал светлинен сигнал, за да се придвижи в локалното. Другият автомобил се движел в локалното, като не го изчакал, а се мушнал покрай него и се ударили.

От САТЕ се установява следният механизъм на настъпване на процесното ПТП: на 30.03.2021 г. около 13.30 часа л.а. „Сузуки“ с рег. № СВ **** КТ се движи в локалното платно на Околовръстен път в посока към бул. „Симеоновско шосе“ в района на пътна връзка между Околовръстен път и локалното платно на Околовръстен път, при което водачът не пропуска и реализира ПТП с попътно движещ се отляво и извършващ маневра за смяна на лентите за движение – от Околовръстен път към локално платно на

околовръстен път т.а. „Мицубиши Фузо Кантер” с рег. № СВ **** ВТ, застрахован при ищеца. Според вещото лице водачът на л.а. „Сузуки“ с рег. № СВ **** КТ е имал възможност да предотврати удара, ако е пропуснал преминаването на движещия се с предимство т.а. „Мицубиши Фузо Кантер” с рег. № СВ **** ВТ и след това безпрепятствено продължи движението си в локалното платно на Околовръстен път. В съдебно заседание вещото лице посочва, че и двамата водачи са имали възможност да предотвратят ПТП, ако водачът на т.а. „Мицубиши Фузо Кантер” с рег. № СВ **** ВТ, който се е движил по път с предимство, е изчакал преминаването на л.а. „Сузуки“ с рег. № СВ **** КТ или ако водачът на л.а. „Сузуки“ с рег. № СВ **** КТ, ако е пропуснал движещия се по път с предимство т.а. „Мицубиши Фузо Кантер” с рег. № СВ **** ВТ. От САТЕ се установява, че всички увреждания по т.а. „Мицубиши Фузо Кантер” с рег. № СВ **** ВТ, отразени в описа на застрахователя, се намират в пряка причинно-следствена връзка с механизма на процесното ПТП. Стойността необходима за възстановяване на т.а. „Мицубиши Фузо Кантер” с рег. № СВ **** ВТ, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 665, 41 лева. Обичайните разноски за ликвидиране на щета по риск „Каско” при ПТП са в размер 15 лева.

От съвкупната преценка на така събраните доказателства, съдът приема, че на 30.03.2021 г. около 13.30 часа л.а. „Сузуки“ с рег. № СВ **** КТ, застрахован при ответника, се движи в локалното платно на Околовръстен път в посока от кв. „Драгалевци” към бул. „Симеоновско шосе“ в района на пътна връзка между Околовръстен път и локалното платно на Околовръстен път, при което водачът не пропуска и реализира ПТП с попътно движещ се отляво по път с предимство и преминаващ от Околовръстен път към локално платно на Околовръстен път, т.а. „Мицубиши Фузо Кантер” с рег. № СВ **** ВТ, застрахован при ищеца. Съдът не кредитира показанията на свидетеля Емилия Ценкова в частта, в която посочва, че товарният автомобил рязко завил в дясно и я ударил, тъй като същите не се подкрепят от останалия, събран по делото доказателствен материал, който е непротиворечив относно това, че л.а. „Сузуки“ с рег. № СВ **** КТ се е движел в локалното платно на път, а т.а. „Мицубиши Фузо Кантер” с рег. № СВ **** ВТ се е движел по Околовръстен път, като процесното ПТП е настъпило при преминаване на товарният автомобил от Околовръстен път към локалното платно, като в тази част движещите се по Околовръстен път и преминаващи към локалното платно автомобили са на път с предимство, а движещите се в локалното платно са на път без предимство. По аргумент от т. 8 на § 6 от ДР на ЗДвП, съгласно който „Кръстовище” е място, където два или повече пътя се пресичат, разделят се или се събират на едно ниво.”, процесното ПТП е настъпило на кръстовище, на което Околовръстен път и локалното платно на Околовръстен път се събират на едно ниво. На мястото на ПТО Околовръстен път има статут на главен път – обозначен с пътен знак „Път с предимство”, а на локалното платно на Околовръстен път на мястото на процесното ПТП – в посока на движение от кв. „Драгалевци” към бул. „Симеоновско шосе”, непосредствено преди процесното кръстовище има поставен пътен знак Б1 „Пропусни движещите се по пътя с предимство” (снимка първа на стр. 4 от

САТЕ).

В този смисъл настоящият състав на въззивния съд намира, че по делото е доказано, че действията на водача на лек автомобил „Сузуки“ с рег. № СВ **** КТ, съставляват граждански деликт. Тя е извършила нарушение на правилата за движение по пътищата, а именно на правилото, установено в чл. 50, ал. 1 ЗДвП, според което на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство. Деянието на посочения водач е противоправно и в пряка причинна връзка от него са настъпили уврежданията на застрахованото при ищеца МПС. Вината се предполага – чл. 45, ал. 2 ЗЗД. Следователно увреденият има срещу виновния водач вземане по чл. 45, ал. 1 ЗЗД. Застрахователят по застраховка „Каско“ е встъпил в правата на увредения по силата на факта, че е платил обезщетение за причинените с деликта вреди и за него е възникнало регресно право срещу делинквента, респ. срещу неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“.

От кредитираното заключение по съдебната автотехническа експертиза се установява, че стойността на ремонта, необходим за отстраняване повредите на процесния лек автомобил по средни пазарни цени възлиза на 665, 41 лева, който размер е по-висок от заплатеното от ищеца застрахователно обезщетение в размер 614, 60 лева, а обичайният размер на ликвидационните разноски е 15 лева.

С оглед на гореизложеното, ищецът се легитимира като кредитор на претендираното регресно вземане по чл. 411, ал. 1 КЗ в размер 614, 60 лева и направените от него ликвидационните разноски в размер 15 лева или общо 629, 60 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на вземането.

Възражението на ответника за съпричиняване се явява неоснователно. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди (или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т. е. последният да е тяхно следствие). В частност по делото не се установява водачът на увредения товарен автомобил да е допуснал нарушение на правилата за движение по пътищата. Водачът на т.а. „Мицубиши Фузо Кантер“ с рег. № СВ **** ВТ, който се е движил по път с предимство, не е бил длъжен да изчака преминаването на л.а. „Сузуки“ с рег. № СВ **** КТ и да предполага, че предимството му ще бъде отнето. Водачът на л.а. „Сузуки“ с рег. № СВ **** КТ е бил длъжен да пропусне движещият се по пътя с предимство т.а. „Мицубиши Фузо Кантер“ с рег. № СВ **** ВТ. В случая, както беше изяснено по-горе, не е приложима хипотезата на чл. 25 ЗДвП, тъй като водачът на т.а. „Мицубиши Фузо Кантер“ с рег. № СВ **** ВТ не е извършвал маневра, а процесното ПТП е настъпило на кръстовище, като последният се е движел по път с предимство, поради което водачът на лек автомобил „Сузуки“ с рег. № СВ **** КТ е бил длъжен

да го пропусне.

С оглед на гореизложеното, доводите в жалбата са основателни, а крайните изводи на двете съдебни инстанции не съвпадат, поради което първоинстанционното решение в обжалваната част, следва да бъде отменено, а предявеният иск – уважен.

По разноските:

С оглед изхода на спора, на въззивника-ищец следва да се присъдят разноски за въззивното производство в размер от 125 лева (държавна такса и юрисконсултско възнаграждение) и 215 лева за първоинстанционното производство (държавна такса, депозит за вещо лице, депозит за свидетел и юрисконсултско възнаграждение). С оглед изхода на спора – уважаване на предявения иск в цялост, на въззиваемия – ответник разноски не се следват, като първоинстанционното решение следва да бъде отменено и в частта, за осъждане на ищеца да заплати разноски на ответника, съразмерно на отхвърлената част на иска.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 619 от 13.01.2023 г., постановено по гр. д. № 7816 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, 69 състав **В ЧАСТТА**, с която е отхвърлен предявеният от „Д.З.“ АД, ЕИК **** срещу „ЗАД Б.В.И.Г.“, ЕИК **** иск с правно основание чл. 411, изр. 2 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД за горницата над уважения размер от 314, 80 лева до пълния предявен размер от 629,60 лева, която сума представлява регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ за вреди на товарен автомобил марка „Мицубиши“, модел „Фузо Кантер“ с рег. № СВ **** ВТ, причинени от пътнотранспортно произшествие, настъпило на 30.03.2021 г. в гр. София и разходи за определянето му, за което е образувана ликвидационна преписка № 210819638 **И В ЧАСТТА**, с която е осъден на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК „Д.З.“ АД, ЕИК **** да заплати на „ЗАД Б.В.И.Г.“, ЕИК **** разноски по производството в размер на 265 лева, съразмерно на отхвърления иск, **като вместо това ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА „ЗАД Б.В.И.Г.“, ЕИК **** да заплати на „Д.З.“ АД, ЕИК **** на основание чл. 411, изр. 2 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД сумата **314, 80 лева**, представляваща горницата над уважения размер от 314, 80 лева до пълния предявен размер от 629,60 лева, която сума представлява регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ за вреди на товарен автомобил марка „Мицубиши“, модел „Фузо Кантер“ с рег. № СВ **** ВТ, причинени от пътнотранспортно произшествие, настъпило на 30.03.2021 г. в гр. София и разходи за определянето му, за което е образувана ликвидационна преписка № 210819638, заедно със законната лихва от 15.02.2022 г. до погасяване на задължението.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК „ЗАД Б.В.И.Г.“, ЕИК **** да заплати на „Д.З.“ АД, ЕИК **** разноски за въззивното производство в

размер 125 лева, както и разноси за първоинстанционното производство в размер 215 лева.

Решение № 619 от 13.01.2023 г., постановено по гр. д. № 7816 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, 69 състав в останалата част е влязло в сила като необжалвано.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване по аргумент от чл. 280, ал. 3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____